

Pro úplnější a hlubší pochopení vývojového procesu v jednotlivých etapách dějin hudby - včetně hudby 20. století a jeho dílčích časových úseků - je pokaždé nutno rekonstruovat celkový obraz hudebního života, všestranně prostudovat působení a tvorbu osobností, jež vytvářejí neopakovatelný ráz příslušné epochy. Je nutno analyzovat a porovnávat obsáhlý hudební materiál, mezi jiným i materiál komorní hudby a tvorbu jednotlivých skladatelů pro smyčcový kvartet.

Životem a tvorbou D. Milhauda (1892-1974), jednoho z nejvýznamnějších francouzských skladatelů 1. poloviny 20. století, se zabývá řada prací, ale celé jeho dílo nebylo dosud podrobně prostudováno. K badatelsky opomíjeným oblastem Milhaudovy tvorby patří kromě jiných také obor smyčcového kvartetu, jemuž se skladatel aktivně věnoval v letech 1912-1951 a jenž je odrazem jeho osobitého kompozičního stylu. Nedostatečný zájem o kvartetní a komorní hudbu Milhauda v dosavadní hudebně vědecké literatuře lze vysvětlit přednostní potřebou zkoumání a zhodnocení v určité etapě významu jiných ("velkých") druhů, zastoupených v jeho tvorbě, jako jsou opera, balet, kantáta nebo symfonická hudba.

Hlavním tématem předložené disertace je problém tradice a inovace v Milhaudových smyčcových kvartetech, řešený na základě analýzy některých prvků kompoziční techniky v kvartetech č. 1-9. Tyto kvartety vznikaly v poměrně dlouhém období skladatelova života a tvorby, ohraničeném léty 1912-1935 a spadají do několika období skladatelova života a tvorby.

Problém tradice v Milhaudově kvartetním stylu je v předložené práci zkoumán ve dvou rovinách - jednak ve vztahu k národní tradici, jenž se podle našeho soudu jasně projevuje na úrovni melodie, rytmu a formy, a jednak ve vztahu k tradici druhu, jenž je zřetelně vyjádřen na úrovni výstavby cyklu. Problém inovace v skladatelově kvartetním stylu je pojednán jak z hlediska obnovy tohoto druhu v hudbě 1. poloviny 20. století, ...